

ವಿರಾಮದಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗೇಟಿನ ಸರಳಿನ ಆಚೆಗೆ ನೈಟಿ ತೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೊಬ್ಬರು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಎದ್ದು ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದಳು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಗೀತಾಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

‘ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.’

‘ಓ, ಬನ್ನಿ ಒಳಗೆ, ಇವತ್ತು ಡೈವರ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ, ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ, ಬರೋದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಆಗಬಹುದು.’ ಹರಡಿದ್ದ ಪೇಪರ್ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಳು.

‘ನೀವು ಗೀತಾ ಅಲ್ಲಾ? ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರನಲ್ಲ ನಂಗೆ ರಾಜಿ ಹೇಳತೀರಾಳೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪದ್ಮಾ.’

‘ಓ... ನೀವು ಎಲ್ಲಿದೀರಿ? ರಾಜಿ ಮನೆ ಹತ್ತನಾ?’

‘ಹೂಂ ರೀ... ನಮ್ಮದು ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿ. ಈಗದು ದೇವಿನಗರ ಆಗಿದೆ ಅನ್ನಿ. ರಾಜಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬೀದೀಲೇ ಇರದು. ಇದಲ್ಲ, ಮೊದ್ದು ನಮ್ಮನೆ ಗದ್ದೆಗಳು. ಗದ್ದೆಹಳ್ಳಿ ಅನ್ನೋರು ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಊರನ್ನು ಅತ್ತಕ್ಕಡೆದನ್ನು ಗೊಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ಅನ್ನೋರು. ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲುವೆ ಹರೋದು. ಈ ಮಾವಿನಮರ ನೋಡಿ, ನಮ್ಮ ತಾತ ಹಾಕಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪಿಲೆ ಬಾವಿ ಇತ್ತು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗದ್ದೆಲಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆದ್ದೆ ಬೇಸಿಗೆ ವಳಗೆ ಈ ಕಪಿಲೆ ಬಾವಿ ನೀರು ಹರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆತ್ತಿದ್ದಿ. ಎರಡು ಜೋಡಿ ಎತ್ತಿದ್ದು. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟೆಂದು ನಮ್ಮನೇವು ಅಷ್ಟೂ ಜನ ಬೆಳಿಗೆ ಇತ್ತಲಾಗೆ ಗದ್ದೆಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ ಸಂಜೆ

